

prima instanță: V. Craveț
instanța de apel: Iu. Grosu, A. Corcenco, A. Ciobanu

dosarul nr. 2ra-383/18

ÎNCHEIERE

21 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Oleg Sternioală

Judecătorii

Iurie Bejenaru, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către
Nina Costăș,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Stanislav Manea
împotriva Ninei Costăș cu privire la încasarea datoriei și a dobânzii de întârziere,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 12 octombrie 2017, prin care a
fost respins apelul declarat de către Nina Costăș și a fost menținută hotărârea
Judecătoriei Drochia din 10 aprilie 2017,

c o n s t a t ă:

La data de 13 octombrie 2015 Stanislav Manea a depus cerere de chemare
în judecată împotriva Ninei Costăș cu privire la încasarea datoriei și a dobânzii de
întârziere.

În motivarea acțiunii s-a indicat că în baza recipisei întocmită și semnată de
către pârâta Nina Costăș, ultima a împrumutat suma de 5 600 Euro, cu termenul
final de rambursare la data de 11 septembrie 2014.

Menționează că pârâta nu își execută benevol obligația de rambursare a
sumei împrumutate, astfel, înregistrând o datorie în sumă de 5 600 Euro.

Relevă că intenția de a soluționa litigiul pe cale amiabilă nu s-a soldat cu
succes.

Solicită încasarea din contul pârâtei a sumei împrumutate în mărime de 5600
Euro și a dobânzii de întârziere în mărime de 943,41 Euro, calculată din data de 12
septembrie 2014 până la 01 octombrie 2015, pentru o perioadă de 385 de zile, în
baza art. 619 alin. (1) din Codul civil și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Drochia din 10 aprilie 2017 a fost admisă
acțiunea și au fost încasate din contul Ninei Costăș în beneficiul lui Stanislav
Manea suma de 5 600 Euro cu titlu de împrumut, suma de 943,41 Euro cu titlu de
dobândă de întârziere și cheltuieli de judecată în mărime de 4 490,58 de lei.

Prima instanță și-a argumentat poziția prin faptul că, pârâta nu și-a onorat
față de reclamant obligația de rambursare a împrumutului în mărime de 5 600 Euro

până la data de 11 septembrie 2014, asumată în baza recipisei, astfel, suma împrumutată urmează a fi încasată forțat, făcând trimitere la prevederile art. 867 alin. (1) și 871 din Codul civil.

Admițând cerința cu privire la încasarea dobânzii de întârziere în sumă de 943,41 Euro, prima instanță a reiterat că, pentru neexecutarea în termen de către pârâtă a obligației de restituire a împrumutului, se calculează dobânda de întârziere conform art. 619 din Codul civil.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 12 octombrie 2017 a fost respins apelul declarat de către Nina Costăș și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

La data de 12 decembrie 2017 Nina Costăș a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului s-a indicat că, nu este de acord cu decizia instanței de apel, deoarece a fost emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept material, și anume, nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată și a fost interpretată în mod eronat legea.

Menționează că instanța de apel a interpretat eronat prevederile art. 867 din Codul civil, deoarece în recipisă nu este indicată data întocmirii, iar actul în care nu este indicată data emiterii este lovit de nulitate.

Astfel, susține că instanța de apel la soluționarea cauzei urma să aplice prevederile art. 220 din Codul civil.

Relevă că instanța de apel nu a luat în considerare argumentele pe care le-a invocat referitor la condițiile împrumutului, și anume, că recipisa a fost încheiată în baza unei erori considerabile, deoarece la momentul întocmirii recipisei ea nu a primit suma de bani, iar în conformitate cu prevederile art. 227 din Codul civil recipisa poate fi declarată nulă.

Mai relevă că instanța de apel nu a dat aprecierea cuvenită faptului că între frații Stanislav Manea și Vitalie Manea a avut loc transmiterea creanței, iar conform prevederilor art. 556 din Codul civil, cesiunea de creanță trebuie să fie încheiată în forma cerută pentru actul juridic în al cărui temei s-a născut creanța cesionată. În cazul când nu sunt respectate aceste condiții, creanța transmisibilă este considerată nulă.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost declarat în termen, or, din materialele cauzei rezultă că, recurenta a recepționat copia deciziei instanței de apel la data de 03 noiembrie 2017 (f.d. 141), iar cererea de recurs a fost depusă de către aceasta la data de 12 decembrie 2017 (f.d. 147).

Examinând temeiurile recursurilor în raport cu materialele cauzei civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Nina Costăș nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Nina Costăș, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Nina Costăș ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Nina Costăș se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic